

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3539/2025
29.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарства унутрашњих послова - Одред Јандармерије у Краљеву, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Краљеву, ради уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 493/25 од 02.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 493/25 од 02.04.2025. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 493/25 од 02.04.2025. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 185/24 од 01.11.2024. године тако што **СЕ ОДБИЈА** тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да у корист тужиоца уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање запослених доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на додатак на плату за време рада и боравка на терену током априла 2018. године, у износу од 20.629,14 динара и да о извршеној уплати тужиоцу достави доказ, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 59.000,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да на име трошкова целокупног поступка исплати туженој износа од 67.500,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 493/25 од 02.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 185/24 од 01.11.2024. године којом је обавезана тужена да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Фонду пензијског и инвалидског осигурања, а на основу додатка на плату за време рада и боравка на терену за период од 29.03.2018. године до 31.07.2020. године, на износ од

20.629,40 динара за април 2018. године и да о извршеној уплати достави тужиоцу доказ, као и да му надокнади трошкове парничног поступка у износу од 59.000,00 динара са затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужене у овом спору је дозвољена ради уједначавања суске праксе, због чега је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Поднетом тужбом тражено је да се тужена обавезе да у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на износ накнаде за рад и боравак на терену од 20.629,14 динара, досуђене и исплаћене по правноснажној пресуди Основног суда у Краљеву П1 402/21 од 05.04.2023. године.

Првостепени суд је применом члана 105. и члана 118. Закона о раду, члана 7. став 2, члана 13. став 1. и члана 51. став 1, 2. и 3. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање усвојио тужбени захтев. Другостепени суд је одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду. По становишту тог суда, материјално право је у овом спору правилно примењено јер је чланом 39. Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник Републике Србије“ број 25/15) додатак за рад на терену сврстан у додатак на плату, и представља тужиочев приход на који се плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање.

По оцени Врховног суда, правно становиште нижестепених судова засновано је на погрешној примени материјалог права.

Одредбом члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање („Службени гласник Републике Србије“ број 84/24 са каснијим изменама и допунама) прописано је да је основица доприноса за запослене и за послодавце зарада, односно плата и накнада зараде, односно плате у складу са законом који уређује радне оносе, општим актом и уговором о раду, односно решењем надлежног органа.

Законом о полицији („Службени гласник Републике Србије“ број 6/16) прописано је: да полицијски службеници у министарству остварују право на плату, увећану плату, накнаду плате, накнаду трошкова и друга примања у складу са тим законом (члан 184. став 1); да полицијски службеник остварује право на увећану плату у висини утврђеној тим законом за рад ноћу, рад на дан празника који није радни дан, прековремени рад, приправност, рад у смени, рад у турнусу и другу нередовност у раду

која није вреднована у основној плати и замену руководиоца (члан 187. став 1); да полицијски службеник у министарству има право на накнаду стварних трошкова за смештај и исхрану док борави на терену (члан 188. тачка 3). Према члану 250. тог закона, ако тим законом, прописима донетим на основу тог закона и Посебним колективним уговором за полицијске службенике није другачије прописано, на права и дужности, рад и радне односе полицијских службеника примењују се прописи о државним службеницима и посебан колективни уговор закључен у складу са тим прописима, општим прописима о раду и законом којим се уређује општи управни поступак.

Посебан колективни уговор за полицијске службенике („Службени гласник Републике Србије“ број 22/15 и 70/15) не садржи одредбе о трошковима полицијских службеника, али је у члану 47. став 2. прописано да се на сва права и обавезе полицијских службеника, када је то за њих повољније, примењују одредбе Посебног колективног уговора за државне органе („Службени гласник Републике Србије“ број 25/15). Означени Посебни колективни уговор за државне органе у члану 39. прописује да запослени има право на накнаду трошкова рада и боравка на терену (теренски додатак) која износи 3% просечне зараде у Републици Србији, према последњем коначном објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике.

Уредбом о накнади трошкова и отпремнини државних службеника и намештеника („Службени гласник Републике Србије“ број 98/07 – пречишћени текст са каснијим изменама и допунама) прописано је: да се државном службенику и намештенику надокнађују и трошкови рада и боравка на терену (члан 2. став 1. тачка 5); да се државном службенику и намештенику исплаћује накнада трошкова рада и боравка на терену (теренски додатак) која износи 3% од просечне месечне накнаде за послоног у Републици Србији, према последњем коначном објављеном податку републичког органа надлежног за послове статистике на дан исплате, а ако за рад и боравак на терену нису обезбеђени бесплатни смештај и исхрана, теренски додатак се увећава за трошкове смештаја – највише до износа накнаде за трошкове смештаја на службеном путовању у земљи, а за трошкове исхране – највише за дневницу за службено путовање у земљи (члан 44. став 1. и 2).

Следствено изложеном, по становишту ревизијског суда, накнада за рад и боравак на терену сврстана је у трошкове који се надокнађују полицијском службенику и не представља део његове плате одређене у члану 184. Закона о полицији, односно увећане плате из члана 187. тог закона, због чега и не улази у основицу на коју се плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање у смислу члана 13. став 1. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Из тих разлога, тужбени захтев у овом спору није основан, па је зато на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о трошковима целокупног поступка, садржана у трећем ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 2. у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП. Туженој су досуђени трошкови поступка за састав одговора на тужбу у износу од 13.500,00 динара, жалбе и ревизије у износу од по 27.000,00 динара.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић